

# Elfogták a dorozsmal kettős rablógyilkosság tettesét

Juhász János ölte meg a Bozó-házaspárt, aki mindenáron pénzt akart szerezni esküvőjére — Megdöbbenő részletek a nyomozásról

(A Délmagyarország munkatársától) A dorozsmal kettős rablógyilkosság ügyében hét-főre eredményt ért el a csendőrség, amennyiben sikerült elfogni a tettest Juhász János 27 éves tanyai legény személyében.

A fiatal legényre már a nyomozás első stádiumában is gyanakodtak, mert távoli rokona volt az öregeknek és azt is tudták róla, hogy nem valami jó viszonyban volt a Bozó-házaspárral. A gyilkosság oka, amint a nyomozás kiderítette, az volt, hogy Juhász János válegénye volt egy dorozsmal lányának, az esküvőt január 27-ére tűzték ki. Pénze azonban nem volt és mivel költségre okvetlenül szüksége volt, elhatározta, hogy a Bozó-házaspártól fog rabolni.

A múlt hétfőn este felé kopogtatott be az elhagyatott tanyába. A két öreg lefekvés előtt volt és szakajtót fonogatott. A régen látott legény belépése váratlanul érte őket. Hogy azután mi történhetett a három ember között, azt pontosan nem sikerült megállapítani, de a csendőrség a nyomozás adatai alapján a következőképpen rekonstruálta a továbbiak lefolyását:

Juhász János belépése után néhány szót váltott Bozó Ferencel, aki nem valami barátságos hangon fogadhatta a legényt, aki ezután

felkapta a kemence padkáján a kezéig érő kését és ezzel rá támadt az emberre.

Néhány jól irányzott késszurással leterítette, majd a sikoltozó és félelmében őrlángzó öregasszonyra vetette magát és vele is hasonlóképpen végzett. Valószínű, hogy amikor már mindketten a földön feküdtek, még néhány szurást ejtett rajtuk, majd

hosszú ideig a tanya kifosztásához.

Egy ágyterítőt az asztalra tett és abba rakta bele az ágyneműt, fehéreneműt, batyut kötött belőlük és elhagyta a tanyát.

Amint a Délmagyarország megírta, a nyomozás rendkívül nehezen haladt előre. A csendőrség gyanúba vette az öreg házaspár haragosait, de ezek között nem sikerült megtalálni a tettest. Öri-zetbe is vettek több embert, akiknek az ártatlansága azonban rövidesen kiderült. A csendőrség ezután szélesebb körben terjesztette ki a nyomozást és az eredményre is vezetett. A gyilkosság elkövetése után a meggyilkolt házaspár gyermekei pontosan megállapították, hogy a rablógyilkos mit vitt magával a tanyából. Kiderült, hogy

a gyilkos teljes elkövetése után felment a padlásra

és az ott talált három sonkát is magához vette. Vasárnap azután bizalmas értesítést kapott a csendőrség, hogy az egyik dorozsmal háznál sonkát esznek a házbeltük, akik pedig oly szegények, hogy évek óta nem ölték dísznőt. A csendőrség ezen a nyomon elindulva kikutatta, hogy a sonkát Juhász János menyasszonya házában ették. A házbeltiek a csendőrök kérdésére megmondták, hogy a sonkát Juhász János hozta hozzájuk azzal, hogy jó lesz az esküvőre. A csendőrség ennek az alapján azonnal

letartóztatta Juhász Jánost,

aki eleinte tiltakozott a vád ellen, de a vallatás során megtört és bevallotta, hogy ő követte el a gyilkosságot.

Juhász János ezután részletes vallomást tett, de vallomásaiban úgy állította be a dolgot, mintha a gyilkosságot felháborodásában követte volna el. Azt mondogatta, hogy azért kereste fel a kora esti órákban a Bozó-házaspárt, mert haragban volt velük és szeretett volna kibékülni. Amikor azonban belépett, Bozó barátságatlanul fogadta, ráripakodott, durván és gorombán viselkedett és ez felforralt a vérében. A kemence padkáján megpillantott egy kését, azt felkapta és

előbb az öreget, majd a feleségét megölte.

A gyilkosság elkövetése után az ott talált holmikat, dunnát, párnát, husneműt és 33 fillér készpénzt magához vette és miután kulccsal bezárta a tanyát, eltávozott. A rablott holmival azután

begyalogolt Szegedre

és másnap reggel hozzáfogott az ágynemű értékesítéséhez. Végigjárta a szegedi zsibárusokat és végül az egyik zsibárusnak eladta a holmit néhány pengőért. A pénzzel és a sonkával hazament, a sonkákat átadta Németh Annának azzal, hogy majd jó lesz az esküvőre.

A csendőrség azonban nem elégedett meg ez-

zel a vallomással, mert a nyomozás kezdete óta az volt a véleménye, hogy előre megfontolt szándékkal elkövetett gyilkossággal áll szemben. Hétfőn délután újból kihallgatták a gyilkost, aki addigra teljesen megtört és zokogva ismerte be, hogy azzal a szándékkal kereste fel az öregeket, hogy megölje őket.

A gyilkos vallomása a következőképpen hangzott. Régóta jegyesek voltak Németh Annával, akit nagyon szeretett és feleségül akart venni. Már háromszor is ki voltak hirdetve, ki volt tűzve az esküvő dátuma is január 27-re,

az esküvő kétséges volt, mert nem volt pénze.

Leendő apósa, anyósa, állandóan kérdegették, hogy miből fogja fedezni az esküvő költségeit, mert nekik pénzük nincs és hogy miből fogja eltartani a feleségét a házasságkötés után. Ő, hogy a szülőket megnyugtassa, huzta-halasztotta a feleletadást és mindig azzal tért ki, hogy többen tartoznak neki, akik azonban idejére megadják a pénzét. Az adósok neve között megemlítette Bozóék nevét is, akikkel tényleg volt valami ügyes-bajos dolga. Az esküvő terminusa mind jobban közeledett és a szülők egyre jobban sürgették. Nem volt mit tennie, a föld alól is pénzt kellett szereznie.

Elhatározta, hogy kirabolja az öreg házaspárt.

## Felére csökkentették a hitfelekezetek városi segélyét

A kisebbségi felekezetek a közigazgatási bírósághoz fordulnak

(A Délmagyarország munkatársától.) Emlékeztet még az a hosszú huza-vona, ami Szegeden a hitfelekezetek segélyezésének ügyében történt. A kisebbségi felekezetek most arról értesültek, hogy a városok költségvetéseit felülvizsgáló bizottság, amely a hatos bizottság tagjaiból, a belügyminisztérium és pénzügyminisztérium tisztviselőiből tevődött össze, Szeged város költségvetésében felvett hitfelekezeti segélyezéseket a felére csökkentette.

Amikor a város költségvetésének tárgyalása megkezdődött, a pénzügyi bizottság olyan határozatot hozott, hogy a hitfelekezetek segélyezésére nem állít be semmiféle összeget a költségvetésbe. Bakó László református lelkész, törvényhatósági bizottsági tag indítványt nyújtott be a kisgyűléshez, amelyben javasolta, hogy a hitfelekezetek segélyét az 1931. évihez hasonló összegben állítsák be. A kisgyűlés csak módosítással fogadta el Bakó indítványát, amennyiben olyan javaslatot terjesztett a közgyűlés elé, hogy a hitfelekezeteknek az 1931. évben élvezett segélyösszeg felét állítsák be az 1932-ik évre szóló költségvetésbe. Bakó László a közgyűlésen is fentartotta indítványát és a törvényhatóság dr. Széll Gyula, dr. Biedl

Ugy gondolta, hogy a két öregnek sok pénze lehet, mert takarékosan éltek és semmire se költöttek. Tudta azt is, hogy nemrég dísznőt vágtak. 4-en reggel magához vett egy kését és elindult a Bozó-tanyába azzal az elhatározott szándékkal, hogyha törlik, ha szakad, pénzt vitsz haza, anélkül nem tér vissza. Ezzel az elhatározással kopogtatott be Bozóékhoz. Kabátja alatt elrejtve szorongatta a kését, de már belépésekor megpillantotta a kemence padkáján a kését. Eppen ezért nem a saját kését rántotta elő, hanem Bozóék gyékényvágó kését kapta fel és azzal esett neki először a férfinék, majd az asszonyt. A gyilkosság után lázasan kereste a pénzt, a szekrényekben, fiókokban, de

mindentössze 33 fillért talált.

Felsetett a padlásra és az ott talált sonkákat magához vette.

A gyilkos a vallomás után teljesen összeroppanst és csak azt hangoztatta, hogy senki se részese a dolognak, egyedül követte el tetteit és senkit bele nem avatott.

A csendőrség Ligeti Alajos alhadnagy vezetésével rendkívül nehéz munkát végzett. A tanyákat járőrködték és csak a legkörülményesebb módon lehetett kivenni belőlük valamit. Az alhadnagy utasítására lovasscendőrök járták be a tanyát és mindenkit felvilágosítottak arról, hogy a tanyaiak érdeke is, hogy a gyilkos kézrekerüljön. Ez a felhívás hatott és a tanyaiak is a csendőrség segítségére siettek, így tudódott ki a sonkaeset, amely végeredményben a tettes nyomára vezetett.

Juhász Jánost egyelőre az állásdőlő őrsőn tartják, hogy a gyilkosság minden részletét kiderít-hessék.

## Az idén 20 százalékkal több adót kell fizetni a háztulajdonosoknak, mint tavaly

1 millió 70 ezer pengő házádót. félmillió szükségadót fizettek ki

(A Délmagyarország munkatársától.) A városi adóhivatal szombatön befejezte a folyó évre szóló házádók és a házbérjövdelem után fizetendő házsükségadók kivetését. Az adóhivatal minden háztulajdonost fizetési meghagyással értesít a kivetésről, a fizetési meghagyásokat a háztulajdonosok 1—2 hónapon belül kapják kézhez. A kivetés ellen mindazok, akik azzal nincsenek megelégedve, fellebbezését élhetnek és a háztulajdonosoknak, vagy házhazsónélvezőknek fellebbezéseiket a fizetési meghagyás kézhezvételétől számított 15 napon belül az állami adóhivatalhoz kell benyújtani.

A házádó és a házbérjövdelem után kivetett szükségadóról dr. Hammer Fidél, a városi adóhivatal vezetője a következőkben informálta a Délmagyarország munkatársát:

— Sok háztulajdonos, aki nem ismeri a kivetés rendszerét, bizonyára kételkedéssel fogadja majd az olyan fizetési meghagyást, mely az üres lakások után kivetett adókat is magában foglalja. Ebből azonban a háztulajdonosokra semmiféle hátrány nem származik, mert a városi adóhivatal a tavasz folyamán az üresen állóknak bejelentett lakásokra vonatkozó adórészt visszamenőleg törli. Természetesen, ha a helyszíni szemlén kiderül, hogy az üresen álló lakást például február 1-én kiadták, akkor csak január hónapra mentesítik a lakásrészt az adóktól.

— 1930-ban a házádó egymilliónyolcszáz ezer pengőt tett ki, 1931-ben egymillióhatszáz ezer pengőt és körülbelül ugyanennyit tesz ki a folyó évre szóló kivetés. A házbérjövdelem után kivetett szükségadó csak 1932. június